

hed og et usædvanligt sammenhold blandt borgerne. Men med den industrielle udvikling og med den gradvise optrapning af skatte- og afgiftspolitikken er det blevet gjort mere og mere besværligt og økonomisk kostbart at bo uden for byerne. I dag er der kun ca. 1 million danskere tilbage i landdistrikterne.

Landdistrikterne bidrager ikke kun til at opretholde kulturelle landskabs- og bygningsmæssige værdier, der ellers var gået tabt. Samtidig er den særlige holdning, der hersker i mindre samfund, i høj grad medvirkende til at holde liv i selvstændighedskulturen og er dermed til hinder for, at lønmodtagerkulturen udvikler sig yderligere og får en total dominans, en lønmodtagerkultur, der medfører, at man ikke gør en indsats, men i stedet lader stå til eller i værste fald betragter det som en velerhvervet retting, at andre forsøger en.

Selvstændighedskulturens hjerteblod er det private initiativ, den individuelle virkelyst og en livsbekræftende ansvarsfølelse, som efterhånden er blevet en mangelvare mange steder i Danmark.

Derfor er landdistrikternes levedygtighed en meget, meget vigtig ting at kæmpe for. Så det er ikke blot debatten, der skal rejses, men løsninger skal føres ud i livet hurtigst muligt, så landdistrikterne på ny får fremgang.

Jeg må understrege, at målet med dette ikke er et konservativt forsøg på at skruer tiden tilbage eller en tro på, at en mere romantisk, stråtekt idyl løser alle problemer. Landdistrikterne skal have bedre vilkår, ikke kun fordi vi erkender, at de er en uundværlig del af den danske kultur, men også fordi de samfundsøkonomiske omkostninger ville være store, hvis vi lod landområderne forfalde og klumpede alle mennesker sammen i byerne.

Det Konservative Folkeparti er derfor også meget uenig med indenrigsministeren i, at det kun er det generelle økonomiske opsving, der kan løse mange af disse problemer. Der er nemlig en lang række områder, hvor der allerede nu skrives på handling.

Det største problem er uden tvivl transportproblemet. En væsentlig årsag til, at befolkningen i landdistrikterne udtyndes, er den brandskatning af privatbilismen, der finder sted. Der skal ske markante økonomiske lempelser i form af befordringsfradrag for pendlere, der vælger at bo på landet, herunder ikke mindst unge uddannelsessøgende.

Det er i det hele taget nødvendigt, at såvel ældre som helt unge har mulighed for at blive i landdistrikterne, så landsbyerne ikke udvikles til sovebyer for byarbejdende børnefamilier. De unge skal forblive i landdistrikterne, hvis selvstændighedskulturen skal overleve. Dette gøres ved at mindske befordringsomkostningerne for derved at fremme mobiliteten.

Den dyre transport er den største hæmsko for udviklingen på landet. Her må man lade fordommene falde fra begge sider og deltage i debatten om, hvorledes trafikken bliver så økonomisk og miljørigtig som muligt. Bl.a. bør man tage en lavere belægningsgrad i den kollektive trafik i landdistrikterne op til debat. Her er bl.a. taxabusordningen fra Kerteminde et godt eksempel på, at man må tænke nyt, også når det gælder den kollektive trafik. Ligeledes er det væsentligt at erindre, at for mange beboere i landdistrikterne er der intet eller blot et utilstrækkeligt alternativ til privatbilismen.

Det Konservative Folkeparti mener derfor, at der bør foretages en gennemgribende analyse med henblik på at gøre transporten på landet mere rentabel, mere fleksibel, mere miljørigtig og mere individuelt orienteret.

En anden faktor, som har stor betydning for landdistrikterne, og som indenrigsministeren også har været inde på, er EU. EU-programmerne for regional udvikling er i høj grad møntet på forholdene i de tyndtbefolkede landdistrikter. Regionalfonden, Socialfonden og Landbrugsstruktur fonden medvirker alle med et bidrag til fremme af de forskellige typer udviklingsbehov. Specielt under Landbrugsfonden er der afsat midler til fremme af udviklingen i landdistrikterne, herunder beskæftigelsesinitiativer i områder, hvor landbrugserhvervet ikke er rentabelt, samt modernisering af erhvervene i området.

Midlerne til de fem mål for tildeling af støtte fra fondene i EU udgør samlet et beløb på over 4 mia. kr., og de udpegede danske mål 5 B-midler, der som sagt nu er til rådighed for 300.000 mennesker, er faktisk også til rådighed for 11 amter og 43 kommuner, herunder 27 mindre øer.

Da midlerne til de danske områder umiddelbart ligger fast, må øvelsen i realiteten gå ud på at effektivisere formidlingen af støtte til fordel for de nævnte områder. Det er i den forbindelse af stor betydning, at de kommunale myndigheder er effektive i deres rådgivning vedrørende mulighederne for anvendelse af EU's støtteord-